

Приказка за най-малкия брат²⁵

Имало едно време един беден човек. Той имал трима сина, които едва успял да отгледа. Като пораснали и станали големи мъже, той ги извикал при себе и им казал:

– Чеда мои, не мога вече да се грижа за вас! Не мога вече да пре-
борвам беднотията, затова оттук нататък кой накъде види, натам да
ходи – да си намери работа и да прекара живота, както намери за
добре. Господ да е с вас!

Една ранна утрин тримата братя нарамили торбите с къшет хляб
и тръгнали на път. Вървяли, вървяли и стигнали до един кръстопът.
За всеки брат имало по един път и тук те се разделили.

Най-големият брат останал там и казал:

– Е, Господи, дай ми една кръчма и ти обещавам, че който мине и
замине, тук ще намери подслон и храна! Хората с добро ще ме споме-
нават.

И ето че Господ му дал кръчма.

Вторият брат също тръгнал по своя път и като стигнал до една
тучна ливада, обърнал се към Господ и му се примолил и той:

– Е, Господи, искам на мен да ми дадеш овце, кози и крави. Който
и да мине от тук, да хапне от сиренето ми, да пийне от млякото ми и
чак когато събере силите си, отново да продължи по своя път!

Речено-сторено. Господ дал и на него.

Най-малкият брат също поел по пътя си. Вървял, що вървял и
накрая стигнал чак до морето. И той се обърнал към Господ и му
заръчал:

– Е, Господи, аз пък искам на ъгъла на морето една сламена коли-
бичка. Ще прекарвам хората с лодката и ще ми дават по едно пар-
ченце хляб за ядене! Така и аз ще съм им нужен, пък и те ще са ми
благодарни.

---

²⁵ Радка Димитрова Янева. Родена е на 10.03.1932 г. с. Кавракирово, Петричка община. Живее в с. Кавракирово. Самоопределя се като ерлийка. Изповядва мюсюлманска религия. Пенсионер, преди това е работила в селското стопанство. Неграмотна.